

Universitätsbibliothek Paderborn

Res Gestae Illvstrissimo-||rvm Martyrvm, Con-||fessorvm Atqve Sancta-||rvm Virginvm ...

Eorvm Praecipve, Qvae Per|| R. P. L. Surium sex Tomis compraehensae
sunt:|| et nunc restrictis verborum ambagibus ... ad ... D.|| Caesaris
Baronii Chronologiam|| digestae ac in quatuor Tomos distributae

Lippeloo, Zacharias

Coloniae, 1595

VD16 ZV 18288

S. Vigilij martyris & episcopi Tridentini.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-43699](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-43699)

martyrum gloriam in lucem proferre, constantiam predicare, gloriosum mortis genus multis laudibus extollere, certaminis locum omnibus indicare; adeo ut plebs commota certatim in domum eorum conflueret, visisque miraculis, Christo cum euidenti viræ ac morum mutatione, nomina daret. Inter alios vero vnicus Terentiani filius, qui suis ipse manibus sanctis necem intulerat, cum in domum illam veniret a dæmone correptus miserabili valdè eiulatu crimen suum fatebatur, & intolerabili cruciату sanctorum virtute se exagitari clamabat. Terentianus tanta filij sui calamitate fractus, vix mentis compos, humi se prostrabat, & supplicibus verbis à Christi martyribus sceleris sui veniam postulabat: nec prius à luctu ac lachrymis destitit quàm diuina benignitate à graui contentia pondere se subleuatum sentiret. Tum vero in precepta Christi misericordia exultans ad proximum Paschæ diem lustralibus aquis à veteris vite delictis expiatus est, simulq; misero filio precibus & lachrymis apud Sanctorum tumulum & corporis & mentis sanitatem impetrauit.

Preclara miracula ad tumulum SS. martyrum.

Terentianus credit & baptizatur.

VITA S. VIGILII MARTYRIS ET EPI-

scopi Tridentini, qui passus est anno Domini 506.

Habetur in fronte operum ipsius.

Vigilius patria Romanus, illustribus ortus Iunij 26. parentibus, Athenis liberales artes & sacras literas didicit, breuique tantum sibi pietatis eruditionis thesaurum per Dei gratiam comparauit, ut annos natus viginti, ab Aquilegiensi Episcopo, ad quem diuina delatus fuit prouidentia, pastor ordinaretur Tridentinorum, quibus miracula & constantia Euangelium Iesu Christi predicauit.

Patria & parentes eius

Fit Episcopus Tridentinus.

M m m 3 cavit,

cavit, & potentiam beneficentiamque eius, miraculis in Christi nomine designatis, commendavit. Cæcis enim visum & surdis auditum reddidit, mutorum linguas soluit, & dæmoniacos & varijs morbis vexatos sanavit. Præterea stylum in hæreses strinxit & hæreticos, ut sinceritatem doctrinæ Apostolicæ plenè assereret & purgatam Ecclesiæ Christi contraderet. Extant hodie quinque eius libri eolitra Euythen: non extant ea, quorum in quinto libro meminit. Ait enim se libros aliquot cõposuisse de Conciliorum decretis & religiosa nominum novitate contra Sabellium, Fotinum & Arrium.

Porro cum diuinæ bonitati iam visum esset, si delem seruum suum in gaudium Domini si introducere, placuit ipsum prius martyrij quoque corona decorare. Quemadmodum itaque hæreses constanter impugnarat, ita idololatriam nefariam funditus extirpatam cupiebat. Prostabat autem in valle illa quæ flumen Sarcham fundit, Saturni æreum simulacrum, quod incolæ homines feri & agrestes magna religione venerabantur. In hanc itaque ferendi Evangelici seminis gratia profectus Vigilius Randenam, fratribus germanis, Claudio & Maiorano, Iuliano item presbytero comitibus peruenit, ac protinus in ipsum idolum incidit. Zelo itaque Dei exæstuans, spiritu lætus ac alacer, Saturnum aggreditur ac spurcū idolum deiecit, frangit, & in præterfluentem coniecit, ut turpissimam vel memoria apud posteros interiret: solius autem Domini nomen sanctificaretur & regnaret. Multo vero in basin seu fulcrum deiecti idoli residens, Dei, verbum Domini illis qui illius facinoris spectatores fuerant prædicare cœpit, testificans vitam veram non aliunde vel sperandam vel per-

Confringit
Saturni si-
mulacrum.

dam esse quam à Iesu Christo Dei & hominis filio. Ceterum Barbari & impij idololatram deum & religionem suam contumelia affectam putantes concurrunt, & seruū Christi animam suam Patri commendantem lapidibus sternunt, obtegunt atq; collidunt anno ætatis eius quadragesimo, Episcopatus verò vigesimo. Floruisse videtur sub Imperatore Anastasio: quo tempore Gelasius Antistes Romanus & Fulgentius Apher floruerunt circiter annum Domini 500.

Lapidibus
obruitur.

VITA S. RVDOLPHI EPISCOPI EV-
gubini & Confessoris. partim ex Epistola B. Petri
Damiani ad Alexandrum Papam, partim ex pra-
claro MS. Codice.

Rudolphus claris admodum & diuitiarū gloria præstātibus ortus natalibus, magnum rebus à se insigni cum pietate gestis splendore attulit maioribus. Is enim cum insita naturæ quadam bonitate magno impetu in studiū pietatis duceretur, labentibus huius mundi rebus maximè animo despectis, assidua voluebat mēte qua via modoque ad propositam sibi metam pertingere posset. Tandem post multa consilia cum animo suo prudenter agitata, spretis opibus, contemptis honoribus, voluptatibus aspernatis, matris lachrymis animo planè virili despectis, & castro quodam suo inexpugnabili munitione vallato, cum omnibus quæ sui iuris erant prædijs, Petro Damiano traditis in eremum, quasi in tranquillum vitam portum ab aduersa vitiorum tempestate confugit. Porrò Damianus in eius possessione egregium pietatis domicilium cōstruxit, vbi Rodolphus tam excellenti vitæ integritate, tanta bonorum spiri-

Iñij 26.

Parētes eius
elari admo-
dam.

Rudolphī
egregia pi-
etas.

Secedit in
eremum.

M m n? + rita-

